

ସଂଶୋଧିତ ରାଜ୍ୟ ସୂଚନା ଅଧିକାର ନିୟମାବଳୀ: ବିଶ୍ୱଦୋଷ ରହିଗଲା

ବିଧାୟକମାନଙ୍କୁ ଅଭିନନ୍ଦନ

ମେ ୩୦ ତାରିଖ ଓଡ଼ିଶା ଗେଜେଟ୍ରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ସୂଚନା ଓ ଲୋକସଂପର୍କ ବିଭାଗ ଏକ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରିକରି ଓଡ଼ିଶା ସୂଚନା ଅଧିକାର ନିୟମାବଳୀ - ୨୦୦୫ର ଏକ ସଂଶୋଧନ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି । ପାଠକମାନଙ୍କର ମନେଥିବ ଯେ, କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସୂଚନା ଅଧିକାର ଆଇନ-୨୦୦୫କୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ନାଁରେ ଓଡ଼ିଶା ସରକାର ଗତ ଅକ୍ଟୋବର ମାସରେ ଯେଉଁ ନିୟମାବଳୀ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ, ସେଥିରେ ମୂଳ ଆଇନକୁ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କଲାଭଳି ତଥା ସାଧାରଣ ନାଗରିକଙ୍କୁ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇଲା ଭଳି ବହୁ ନକାରାତ୍ମକ ବ୍ୟବସ୍ଥାମାନ ଥିବାରୁ ରାଜ୍ୟସାରା ବହୁ ସେକ୍ସାସେବୀ ସଂଗଠନ ଏହାର ପ୍ରତିବାଦ କରି ରାଜ୍ୟପାଳ, ବାଚସ୍ପତି, ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ, ସୂଚନା ଓ ଲୋକସଂପର୍କ ରାଷ୍ଟ୍ରମନ୍ତ୍ରୀ ଓ ରାଜ୍ୟ ସୂଚନା କମିଶନଙ୍କୁ ସ୍ମାରକପତ୍ର ଦେବାସହ ବିଭିନ୍ନ ବିଶୋଭାତ୍ମକ କାର୍ଯ୍ୟମାନ ଚଳାଇ ରଖିଥିଲେ । ଏସବୁ ଚାଲିଥିବା ବେଳେ ରାଜ୍ୟସରକାର ସେହି ନିୟମାବଳୀକୁ ମୂଳ ଆଇନର ଧାରା ୩୦(୨) ମତେ ବିଧାନସଭାରେ ଯେଉଁ କରିଥିଲେ । ବଡ଼ ସୁଖର କଥା, ଶ୍ରୀ ରଣେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରତାପ ସାହୁ ଓ ଶ୍ରୀ ଶଶୀଭୂଷଣ ବେହେରାଙ୍କ ସମେତ ସରକାରୀ ଦଳର ଡେରଜଣ ବିଧାୟକ ଗତ ୩୧ମଇଁଚରେ ନିଜନିଜର ସଂଶୋଧନ ପ୍ରସ୍ତାବ ରଖିବା ସହିତ ଲୋକଙ୍କୁ ସୁହାଇବା ଭଳି ତଥା ମୂଳ ଆଇନ ସହ ସଂଗତି ରକ୍ଷା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ନିୟମାବଳୀରେ ବ୍ୟାପକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦାବୀ କରିଥିଲେ । ଦୀର୍ଘ ୩୮୫ର ବିତର୍କ ପରେ ସୂଚନା ରାଷ୍ଟ୍ରମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଦେବାଶିଷ ନାୟକ କେବଳ ଫିରଦ୍ଦାସ ଏବଂ ଆଉ କେତେକ ମାମୁଲି ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ରାଜି ହୋଇଥିଲେ, ଏବଂ ବିଧାୟକମାନଙ୍କ ବାକୀ ମୌଳିକ ସଂଶୋଧନ ପ୍ରସ୍ତାବଗୁଡ଼ିକ ବାଚନିକ ଭାବେ କାଟି ଖାଇଯାଇଥିଲା । ଉଲ୍ଲେଖଯୋଗ୍ୟ ଯେ, ବିରୋଧୀ ଦଳମାନେ ଅନ୍ୟ କାରଣରୁ ବିଧାନସଭା ବର୍ଜନ କରିଥିବାରୁ ସେଦିନ ବିତର୍କରେ ଭାଗ ନେଇପାରି ନଥିଲେ । ଯାହାହେଉ, ଏବେ ଫିରଦ୍ଦାସ ଭଳି ଯାହା ଯେତିକି ସଂଶୋଧନ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି, ତାହା ଯେ ସିଭିଲ୍ ସୋସାଇଟି ସଂଗଠନମାନଙ୍କର ଲଗାତାର ପ୍ରତିବାଦ ଏବଂ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଧାୟକମାନଙ୍କ ଦୃଢ଼ ଦାବୀ ଫଳରେ ସମ୍ଭବ ହୋଇଛି, ଏଥିରେ ତିଳେମାତ୍ର ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ନେଣଦେଶର ଏକମାତ୍ର ମାଧ୍ୟମ- ନଗଦ ଅର୍ଥ

ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେ ବିଚାର କରିବା କଥା, ରାଜ୍ୟ ସୂଚନା ଅଧିକାର ନିୟମାବଳୀରେ ଯେଉଁସବୁ ମୌଳିକ ତୃଟି ଥିଲା, ତାହା କେତେଦୂର ବର୍ତ୍ତମାନର ସଂଶୋଧନ ଦ୍ୱାରା ଦୂର ହୋଇପାରିଛି ? ଯଦି ନିରିଖେଇ ଦେଖିବା, ତେବେ ଜାଣିପାରିବା ଯେ, କୌଣସି ମୌଳିକ ତୃଟି ଦୂର ହୋଇପାରିନି । ଏବଂ ଯେତେଦିନ ଯାଏ ସେ ତୃଟିଗୁଡ଼ିକ ସେମିତି ଥିବ, ସେତେଦିନ ଯାଏ ଲୋକଦୃଷ୍ଟିରେ ରାଜ୍ୟ ସୂଚନା ଅଧିକାର ନିୟମାବଳୀ ଏକ ଅଲୋଡ଼ା ଓ ଅଥର୍ବ ଦଲିଲ୍ ହୋଇ ରହିଥିବ, ଏବଂ ଅନ୍ୟରାଜ୍ୟମାନଙ୍କରେ ସୂଚନା ଅଧିକାର ଆଇନର ଜୟଯାତ୍ରା ଆଗେଇ ଚାଲିଥିବା ବେଳେ ଓଡ଼ିଶାବାସୀ କେବଳ ଦେଖଣାହାରି ହୋଇ ରହିଥିବେ । ଏଠାରେ ଓଡ଼ିଶା ନିୟମାବଳୀର ସବୁଠୁଁ ଗୁରୁତର ପ୍ରମାଦଟି କେବଳ ବିଚାରକୁ ନେବା, ତାହା ହେଲା, ସୂଚନା ପ୍ରଦାନ ବାବଦ ଫିସ୍ ଦାଖଲର ପଛତା । ବର୍ତ୍ତମାନର ନିୟମାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ, ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ପର୍ମ-କ'ରେ ସୂଚନା ପାଇଁ ଆବେଦନ କଲେ, ଜନସୂଚନା ଅଧିକାରୀ ତାଙ୍କୁ ଫର୍ମ- 'ବି'ରେ ଜଣାଇବେ ଯେ, ୧୫ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଆବେଦିତ ସୂଚନାର ମୂଲ୍ୟବାବଦ ଅମୂଳ ପରିମାଣର ଟଙ୍କା ତାଙ୍କ ପାଖରେ 'ନଗଦ ଅର୍ଥ' ଆକାରରେ ଦାଖଲ କରନ୍ତୁ । ଅର୍ଥାତ୍, ମନି ଅର୍ଡର କି ଚେକ୍ ଆକାରରେ ନୁହେଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି, ଏହି 'ନଗଦ ଅର୍ଥ' ଆବେଦକ କେମିତି ପଇଠ କରିବେ ? ପାଠକେ ଜାଣିଥିବେ ଯେ, ସୂଚନା ଅଧିକାର ଆଇନଟି ଏକ ସର୍ବଭାରତୀୟ ଆଇନ, ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଆଇନ ବଳରେ ଜଣେ କେରଳବାସୀ ମଧ୍ୟ ଓଡ଼ିଶାର ଏକ ସର୍ବସାଧାରଣ ଦସ୍ତରକୁ ସୂଚନା ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିପାରେ । ଯେତେବେଳେ ସେ କେରଳରେ ଥାଇ ଫର୍ମ 'ବି'ରେ ନୋଟିସ୍ ପାଇବେ 'ନଗଦ ଅର୍ଥ' (ଧରାଯାଉ ୫୦ ଟଙ୍କା) ଦାଖଲ କରିବାକୁ ସେ କ'ଣ କେରଳରୁ ଓଡ଼ିଶା ଆସିବେ କେବଳ ଏହି ଟଙ୍କା ଦାଖଲ କରିବାକୁ ? ସେହିପରି ମାଲକାନଗିରିର ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯଦି ଭୁବନେଶ୍ୱରର ଏକ ଦସ୍ତରକୁ ସୂଚନା ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥାନ୍ତି, ତେବେ ତାଙ୍କୁ କ'ଣ ଖାସ୍ ଆସିବାକୁ ହେବ ଏହି ଟଙ୍କା ଦାଖଲ କରିବାକୁ ? ଅଥବା ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ଭୁବନେଶ୍ୱରର କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଯଦି ମାଲକାନଗିରିର ଏକ ଦସ୍ତରକୁ ଆବେଦନ କରିଥାନ୍ତି, ତେବେ ତାଙ୍କୁ କ'ଣ ଅର୍ଥ ଓ ସମୟ ବ୍ୟୟ କରି ମାଲକାନଗିରିକୁ ଯିବାକୁ ପଡ଼ିବ କେବଳ 'ନଗଦ ଅର୍ଥ' ଦାଖଲ କରିବାକୁ ? ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଓଡ଼ିଶା ସୂଚନା ଅଧିକାର ଅଭିଯାନ ତଥା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମଞ୍ଚଗୁଡ଼ିକ ତରଫରୁ ଉଭୟ ଲେଖା ଓ ବକ୍ତବ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ରାଜ୍ୟ ସୂଚନା କମିଶନଙ୍କ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ବହୁ ବରିଷ୍ଠ ପଦାଧିକାରୀଙ୍କୁ ପଚରାଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ ବିତମ୍ଭନାର ବିଷୟ, କେହି ଏହାର ଉତ୍ତର ଦେବା ଦୂରର କଥା, ମୁଣ୍ଡକୁ ମଧ୍ୟ ନେଇନାହାନ୍ତି । କେବଳ 'ନଗଦ ଅର୍ଥ' ଜରିଆରେ ଦେୟ ପଇଠ କରିବାର ଏକମାତ୍ର ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ସ୍ଥାନିତ କରିବା ଫଳରେ, ସମଗ୍ର ରାଜ୍ୟ ନିୟମାବଳୀଟି ଉଭୟ ଓ ଅବାଚ୍ଚର ହୋଇପଡ଼ିଛି, ଯାହାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ କେନ୍ଦ୍ର କି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ରାଜ୍ୟ ସ୍ତରରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିବନି ।

ବାଟମାରଣା ପାଇଁ ରାସ୍ତା ପରିଷ୍କାର

କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ସୂଚନା ବାବଦ ଦେୟ ପଇଠ ପାଇଁ 'ନଗଦ ଅର୍ଥ' ସହିତ ଚେକ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରଖିଛନ୍ତି । କେତେକ ରାଜ୍ୟ ନଗଦ ଅର୍ଥ ବା ଚେକ୍ ବା ମନି ଅର୍ଡର ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ମାଧ୍ୟମ ରୂପେ ରଖିଛନ୍ତି, ଯଦ୍ୱାରା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯେତେ ଦୂରରେ ରହି ମଧ୍ୟ ଦେୟ ପଇଠ କରିପାରିବେ ଓ ଆବେଦିତ ସୂଚନା ଯୋଗେ ପାଇ ପାରିବେ । ସମସ୍ତେ ଜାଣିଛନ୍ତି, ମୂଳ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଓଡ଼ିଶା ନିୟମାବଳୀରେ ସୂଚନା ପାଇଁ ଜଣେ ନାଗରିକର ଆବେଦନ ବା ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଜନସୂଚନା ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଠାରୁ ସୂଚନା ପ୍ରେରଣ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ସ୍ଥାନିତ କରାଯାଇଛି । ତେଣୁ ତାଙ୍କ ଯୋଗେ ଚେକ୍ ବା ମନିଅର୍ଡର ମାଧ୍ୟମରେ ଦେୟ-ପଇଠ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ସ୍ଥାନିତ କରିଥିଲେ, ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କର କ'ଣ ଅସୁବିଧା ହୋଇଥାନ୍ତା ? କେବଳ 'ନଗଦ ଅର୍ଥ'କୁ ଦେୟ ପଇଠର ଏକମାତ୍ର ମାଧ୍ୟମ ରଖିବା ଫଳରେ କେବଳ ଯେ ନାଗରିକଙ୍କୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଦସ୍ତରକୁ ଏହି କାରଣରୁ ଦଉଡ଼ିବାକୁ ପଡ଼ିବ, ତାହା ନୁହେଁ, ବରଂ ଏହି 'ନଗଦ ଅର୍ଥ' ବାଟହୁଡ଼ା ହୋଇ ସରକାରୀ ତହବିଲକୁ ଯିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପକେଟକୁ ଚାଲିଯାଇପାରେ । କିନ୍ତୁ ଚେକ୍ କିମ୍ବା

ମନିଅର୍ଡର ମାଧ୍ୟମରେ ଦେୟ ପଇଠ ହେଲେ ତାହା ଏମିତି ସହଜରେ ବାଟମାରଣା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଚେକ୍ ବା ମନି ଅର୍ଡର ନିଜେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ପ୍ରମାଣ, ଯାହାକୁ ଜଣେ କର୍ମଚାରୀ ସହଜରେ ହେରାଫେରି କରିପାରିବ ନାହିଁ । ସୁତରାଂ ଯଦି ଆମେ ଚାହୁଁ, ଲୋକଙ୍କୁ ସୁବିଧା ଦେବା ସହିତ ସୁଚନା ଯୋଗାଣ ବାବଦରେ ଲୋକଙ୍କ ଠାରୁ ଆଦାୟ ହେଉଥିବା ସମସ୍ତ ଦେୟ ପୁରାପୁରି ରାଜକୋଷକୁ ଯାଉ, ତେବେ ନଗଦ ଅର୍ଥ ସହିତ ଚେକ୍ ଓ ମନି ଅର୍ଡରକୁ ଦେୟ ପଇଠର ଅତିରିକ୍ତ ମାଧ୍ୟମ ରୂପେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେବାକୁ ପଡିବ ।

ମୂଳ ଆଇନ୍ର ଉଲ୍ଲଂଘନ

‘ନଗଦ ଅର୍ଥ’କୁ ଦେୟ ପଇଠର ଏକମାତ୍ର ମାଧ୍ୟମ ରୂପେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରଖାଯିବା ଫଳରେ ପ୍ରତି ନାଗରିକଙ୍କୁ ଏଥିପାଇଁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଦପ୍ତରକୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ଦଉଡିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରାଯାଉଛି, ଯାହାକି ମୂଳ ଆଇନ୍ର ଉଭୟ ଭାବ ଓ ଭାଷାକୁ ଉଲ୍ଲଂଘନ କରୁଛି । ସୁଚନା ଅଧିକାର ଆଇନ୍-୨୦୦୫ର ଧାରା ୪(୧ଏ) ରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ, ପ୍ରତିଜନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ନିଜ ପାଖରେ ଥିବା ସୁଚନାଗୁଡ଼ିକୁ ଏମିତି ସଜେଇ ରଖିବେ ଏବଂ ଯଥାସମ୍ଭବ କମ୍ପ୍ୟୁଟରୀକରଣ କରିବେ, ଯାହା ଫଳରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଦେଶର ଗୋଟିଏ ପ୍ରାନ୍ତରେ ରହି ସୁଦୂରରେ ଅବସ୍ଥିତ ଏକ ଜନକର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଠାରୁ ସହଜରେ ନିଜେ ଚାହୁଁଥିବା ସୁଚନା ପାଇପାରିବେ । ହଁ, ଏକଥା ସତ, ଓଡ଼ିଶାର ମୂଳ ଓ ସଂଶୋଧିତ ନିୟମାବଳୀରେ ଇମେଲ୍ ଯୋଗେ ସୁଚନା ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିବା ଓ ସୁଚନା ପାଇବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ରଖାଯାଇଛି । ଅର୍ଥାତ୍ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଓଡ଼ିଶାର ଯେ କୌଣସି ପ୍ରାନ୍ତରେ ବା ଓଡ଼ିଶା ବାହାରେ ରହି ଓଡ଼ିଶାର ଏକ ଦପ୍ତରକୁ ଇମେଲ୍ ମାଧ୍ୟମରେ ସୁଚନା ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିପାରିବେ ଏବଂ ସେଠାରୁ ଇମେଲ୍ ଯୋଗେ ସୁଚନା ହାସଲ କରିପାରିବେ । ବଢ଼ିଆ କଥା । କିନ୍ତୁ ରାଜ୍ୟ ନିୟମାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ଜଣେ ଦେୟ ପଇଠ କଲା ପରେ ତାକୁ ସୁଚନା ଦିଆଯିବ । ତେଣୁ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି, ସେ ଦେୟ ପଇଠ କରିବ କେମିତି ? ରାଜ୍ୟ ନିୟମାବଳୀ କହୁଛି, ସେ ଇମେଲ୍ ଯୋଗେ ଯେଉଁଠି ଆବେଦନ କରନ୍ତୁ ନା କାହିଁକି, ତାଙ୍କୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଦପ୍ତରରେ ହାଜର ହୋଇ ‘ନଗଦ ଅର୍ଥ’ ପଇଠ କରିବାକୁ ପଡିବ । ସୁତରାଂ ଇମେଲ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ସ୍ଥାନିତ କରିବାର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ରହିଲା କେଉଁଠି ?

ଦୁର୍ନୀତିର ବନ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି ହେବ

ସୁତରାଂ ଲୋକଙ୍କର ସୁବିଧା କରିବାକୁ ହେଲେ, ରାଜ୍ୟର ରାଜକୋଷକୁ ସମୃଦ୍ଧ କରିବାକୁ ହେଲେ ତଥା ମୂଳ ଆଇନ୍ ସହ ସଂଗତି ଆଣିବାକୁ ହେଲେ, ଓଡ଼ିଶା ନିୟମାବଳୀର ନିୟମ ୪(୨) ସହିତ ଫର୍ମ- ‘ବି’ ତଥା ମୂଲ୍ୟସୂଚୀରେ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ସଂଶୋଧନ ଆଣିବାକୁ ପଡିବ, ଯାହା ଫଳରେ ଜଣେ ଆବେଦକ ନିଜ ସ୍ଥାନରେ ଆଇ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଦପ୍ତରକୁ ଚେକ୍ କିମ୍ବା ମନି ଅର୍ଡର ମାଧ୍ୟମରେ ସୁଚନା ଯୋଗାଣ ବାବଦ ଦେୟ ପଇଠ କରି ପାରିବେ । ଯଦି ଏହା ନକରାଯାଏ, ତେବେ ସାଧାରଣ ଲୋକେ, ଯେଉଁମାନେ ହଜାରରକମ ଜଞ୍ଜାଲ ଭିତରେ ଥାଆନ୍ତି, ସେମାନେ ଅର୍ଦ୍ଧସକ୍ତ ଅର୍ଥରେ ଦଉଡିବାକୁ ପଡିବ ବୋଲି ଆଶଙ୍କା କରି ଏହି ଆଇନ୍ ଅଧୀନରେ ସୁଚନା ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିବାକୁ ନିଷ୍ଠୁହ ହୋଇପଡିବେ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ମୁଷ୍ଟିମେୟ ନ୍ୟସ୍ତସାର୍ଥ ବ୍ୟକ୍ତି, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଧନା ହେଲା ଅନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କର କାମ କରିବା ନାଁରେ ବିଭିନ୍ନ ଅର୍ଦ୍ଧସକ୍ତ ଦଉଡାଧାପଡା କରିବା ଏବଂ ମଝିରେ ଫାଇଦା ଉଠାଇବା, ସେମାନେହି ସକ୍ରିୟ ହୋଇପଡିବେ ଏବଂ ଅସାଧୁ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ସହ ମିଶି ନିଜ ଭିତରେ ‘ରାଧେରାଧେ, ତୋର ଅଧେକୁ ମୋର ଅଧେ’ କରିବେ । ଫଳରେ ବିଚରା ନାଗରିକ ଜଣକ ମଝିରେ ଝୁଣି ହୋଇଯିବ । ଏହାର ମୋଟ ପରିଣାମ ଭୟଙ୍କର ହେବ- ଯେଉଁ ଆଇନ୍ଟି ଗଢାଯାଇଛି ଦୁର୍ନୀତିର ମୂଲୋପାଦନ ପାଇଁ, ତାହାହିଁ ସରକାରୀ ସ୍ତରରେ ସାହାଣମେଲା ଦୁର୍ନୀତିର କାରଣ ବନିଯିବ ।

ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ନୀରବ କାହିଁକି ?

ଓଡ଼ିଶା ନିୟମାବଳୀରେ ‘ନଗଦ ଅର୍ଥ’ର ପ୍ରମାଦ ବିଷୟରେ କେବଳ ଓଡ଼ିଶାର ସିଭିଲ୍ ସୋସାଇଟି ସଂଗଠନମାନେ ନୁହଁନ୍ତି, ବରଂ ଜାତୀୟ ସ୍ତରର ସୁଚନା ଅଧିକାର ଅଭିଯାନର ପ୍ରମୁଖ ନେତୃତ୍ୱ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଆସିଛନ୍ତି । ଉଦାହରଣ ସରୂପ, ମଜଦୁର କିଷାନ ଶକ୍ତି ସଂଗଠନ, ରାଜସ୍ଥାନର ନେତ୍ରୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଅରୁଣା ରାୟ ଗତ ୨୩ ଡିସେମ୍ବର ୨୦୦୫ ରେ ଓଡ଼ିଶାର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ସାକ୍ଷାତ କରି ଓଡ଼ିଶା ନିୟମାବଳୀର ସଂଶୋଧନ ଦାବୀ କରି ଯେଉଁ ସ୍ଥାନର ପତ୍ର ଦେଇଥିଲେ, ତହିଁର ଅନୁକ୍ଷେପ (ଆଇ)ରେ କୁହାଯାଇଛି, “ଯଦିଓ ଫର୍ମ-ଏ (ଦରଖାସ୍ତ ଫର୍ମ)ରେ ଥିବା ଏକ ସମ୍ପର୍କ ଆବେଦକଙ୍କୁ ପଚରାଯାଇଛି- ସେ ତାକ ଯୋଗେ ସୁଚନା ପାଇବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି କି ?, ଆମେ ଏକଥା ବୁଝିବାକୁ ଅକ୍ଷମ ଯେ, କେବଳ ନଗଦ ଅର୍ଥ ମାଧ୍ୟମରେ ଦେୟ ପଇଠ କରିବାକୁ ତାଙ୍କୁ କାହିଁକି ବାଧ୍ୟ କରାଯାଉଛି ? ଦୂରରେ ଅବସ୍ଥିତ ଏକ ଦପ୍ତରକୁ କେବଳ ଫିସ୍ ପଇଠ ପାଇଁ ଜଣେ ଦଉଡିବା କେତେଦୂର ଯଥାର୍ଥ ?” ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆଉଜଣେ ବିଶିଷ୍ଟା ମହିଳା ଶ୍ରୀମତୀ ମାଜା ଦାରୁଘୋଲା, ନିର୍ଦ୍ଦେଶିକା ‘କମନ୍‌ସେଲ୍‌ସ୍ ହ୍ୟୁମାନ୍ ରାଇଟ୍‌ସ୍ ଇନିସିଏଟିଭ୍’ ନୁଆଦିଲ୍ଲା, ରାଜ୍ୟ ନିୟମାବଳୀର ବ୍ୟାପକ ସଂଶୋଧନ ପାଇଁ ପ୍ରମୁଖ ଶାସନ ସଚିବ ତକ୍କୁର ସୁବାସ ପାଣିକୁ ୨୭ ଅକ୍ଟୋବର ୨୦୦୫ରେ ଏକ ପତ୍ର ଲେଖିଥିଲେ, ଯେଉଁଠି କୁହାଯାଇଛି ଯେ, “ଦେୟ ପଇଠ ପାଇଁ କେବଳ ନଗଦ ଅର୍ଥକୁ ଏକମାତ୍ର ମାଧ୍ୟମ ନକରି, ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ମାଧ୍ୟମ ଯଥା- ଡିଡି, ନନ୍-କ୍ଲଡିସିଆଲ୍ ଷ୍ଟାମ୍ପ, ପୋଷ୍ଟାଲ୍ ଅର୍ଡର, ଏବଂ ମନି ଅର୍ଡର ତଥା ଟ୍ରେଜେରି ଚାଳାଣୀକୁ ସ୍ଥାନ ଦିଆଯାଉ ।” ଶ୍ରୀମତୀ ରାୟଙ୍କ ପ୍ରେସ୍ ବିବୃତ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଥିଲେ ତାଙ୍କ ସ୍ଥାନକପତ୍ରର ଉପସ୍ଥୁତ ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ । କିନ୍ତୁ ଏହା ଭିତରେ ବହୁ ମାସ ବିତିଗଲାଣି ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ମଧ୍ୟ ନିକଟରେ ପୂର୍ବ ନିୟମାବଳୀର ସଂଶୋଧନ କରି ସାରିଲେଣି । ଅଥଚ ‘ନଗଦ ଅର୍ଥ’ର ଉଚ୍ଚତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସମକ୍ଷରେ ସରକାର ନୀରବ ! କଥାରେ ଅଛି, ଚେଇଁ ଶୋଇବ ଯିଏ, ତାକୁ ଉଠାଇବ କିଏ ? ବର୍ତ୍ତମାନ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଜାଣିସିଆଣା ସରକାରଙ୍କୁ ଚେତାଇବା ପାଇଁ ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ବିକଳ ଉପାୟ ବାହାର କରିବାକୁ ପଡିବ ।